

Indholdsfortegnelse

1. DETENTIONSLOKALERNE	2
2. RAPPORTGENNEMGANG	4
2.1. GRUNDLAGET FOR DETENTIONSANBRINGELSEN	6
2.2. LÆGEUNDERSØGELSE	8
2.2.1. Tidspunktet for tilkald af læge	11
2.2.2. Tidspunktet for lægetilsyn i forhold til tilkald.....	13
2.2.3. Tidspunktet for lægetilsyn i forhold til indbringelse til politistationen	14
2.3. OPLYSNINGER FRA KRIMINALREGISTRET	16
2.4. FREMSTILLING OG VISITATION MV.	17
2.4.1. Fremstilling	17
2.4.2. Visitation mv.....	18
2.5. TILSYN	24
2.6. LØSLADELSESTIDSPUNKTET	31
2.7. VEJLEDNING OM KLAGEADGANG MV.	31
3. OPFØLGNING	33
4. UNDERRETNING	33

Den 7. marts 2002 foretog jeg og tre af embedets øvrige medarbejdere inspektion af detentionen i Sønderborg. I forbindelse med inspektionen modtog jeg rapportmateriale til gennemgang. Rapportmaterialet gennemgås under pkt. 2.

Denne rapport har i en foreløbig udgave været sendt til Politimesteren i Sønderborg og Justitsministeriet for at myndighederne kunne få lejlighed til at fremkomme med de eventuelle bemærkninger om faktiske forhold som rapporten måtte give anledning til. Politimesteren i Sønderborg og Justitsministeriet har ikke fremsendt bemærkninger til den foreløbige rapport.

1. Detentionslokalerne

Detentionslokalerne er beliggende i kælderen på politigården. De tilbageholdte føres til detentionen via en baggård. Indenfor er der en visitationssskranke hvor der var diverse vejledninger, herunder Rigspolitechefens nye vejledning om bl.a. alkoholafvænnning og -behandling. Skabe til de tilbageholdtes effekter findes ovenpå ved vagtstuen.

Til orientering – og inspiration – for Politimesteren i Sønderborg kan jeg oplyse at der på visitationssskranken i detentionen i Hillerød findes en plasticbetrukket liste over diverse sprog (i rubrikform). Denne liste kan anvendes af en tilbageholdt som ikke kan gøre sig forståelig over for personalet, til at udpege sit modersmål eller et andet sprog som den tilbageholdte behersker, med henblik på eventuel tilkaldelse af tolk.

Der er i alt fire detentionslokaler på hver ca. 6 m². De var alle helt nymalede. Væggene er lysegrå, og gulvet har en lidt mørkere grå farve. Der er i hvert lokale et vindue der består af flere aflange, smalle ruder hvoraf den ene kan åbnes udefra så der kan komme frisk luft ind. Vinduerne vender ud mod baggården, og der er ikke mulighed for indkig fra omkringliggende beboelse. Nogle af ruderne i vinduerne er gennemsigtige, mens andre er meget uklare/ridsede.

Det forhold at der er ridsemærker på vinduer, kan give det indtryk at visitationen i nogle tilfælde ikke er foretaget med tilstrækkelig omhu idet de indsatte har kunnet medbringe genstande som har kunnet bruges til disse beskadigelser. På samme måde vil sådanne genstande kunne bruges til selvbeskadigelse. Jeg henviser til Kundgørelse II nr. 55 af 27. juni 2001 om detentionsanbringelse af spirituspåvirkede personer, § 13, stk. 3 (den tidligere kundgørelses § 13, stk. 1), hvorefter den tilbageholdte skal fratages alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Jeg er dog opmærksom på at f.eks. lynlåse og ringe vil kunne anvendes til at ride med.

Idet jeg går ud fra at politimesteren vil overveje at indskærpe reglerne for visitation ved detentionsanbringelser, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

På en ca. 10 cm høj forhøjning i gulvet er der en ny madras. Der er endvidere en rist i gulvet. Bag en skrå plade under loftet i det ene hjørne er der et kamera, og det er tydeligt markeret at der er tale om tv-overvågning. Der er endvidere en højttaler bag et fintmasket gitter på væggen under loftet ved siden af kameraovervågningen.

De tekniske installationer blev afprøvet og virkede uden problemer.

Der er indkigshuller i dørene. Udsynet var klart.

I tilknytning til detentionslokalerne er der toilet med håndvask og bruser der dog manglede brusehovedet.

Det blev oplyst at der er en aftale med to praktiserende læger om tilsyn i dagtimerne, dog således at den ene alene er bagvagt. Udenfor dagtimerne benyttes lægevagten. I dagtimerne kan der forekomme problemer med for lange ventetider for lægetilsyn, mens ordningen med lægevagten fungerer uden problemer.

Hvad spørgsmålet om lægetilsyn i de udlånte sager angår, henviser jeg til det som jeg har anført nedenfor under pkt. 2.2.

2. Rapportgennemgang

Jeg bad under inspektionen om rapportmateriale vedrørende de seneste 15 detentionsanbringelser forud for den 25. januar 2002. Jeg modtog imidlertid kun 14 detentionsrapporter med bilag (originalmateriale) vedrørende denne periode, og ved en fejl har jeg kun fået kopieret de 13 rapporter med bilag forud for tilbagesendelse af originalmaterialet. Min gennemgang omfatter derfor kun disse 13 rapporter med bilag der vedrører perioden fra den 24. november 2001 til den 13. januar 2002.

I alle tilfælde er Rigspolitichefens blanket P152 anvendt (bilag 1 til den nye kundgørelse der omtales nedenfor). Denne blanket forudsætter afgivelse af en lang række (obligatoriske) oplysninger. Blanketten indeholder bl.a. felter til angivelse af generalia for den anholdte. Desuden er der felter til angivelse af dato og klokkeslæt for henholdsvis anholdelsen, indbringelsen til politistationen, fremstillingen for vagthavende, vejledning om retten til at få kontakt med pårørende eller arbejdsgiver, visitationen, anbringelsen i detentionen, såvel foreløbig som endelig anbringelse, lægetilkald, lægetilsyn, løsladelsen og udlevering af eventuelle tilbageholdte effekter.

Blanketten indeholder endvidere rubrikker til afkrydsning af om vedkommende er indsat i detentionen, overgivet til andre (f.eks. bragt hjem), indbragt til hospital eller til forsorghjem eller lignende. Der er endvidere et felt til afkrydsning af at der er indhentet udskrift fra kriminalregistret, og det er i parentes angivet at udskriften skal vedlægges. Desuden er der felter til afkrydsning af om den tilbageholdte efter vagthavendes vurdering er påvirket af alkohol, og i givet fald i hvilken grad, eller af andre berusende og/eller bedøvende midler (medicin/narkotika) og til angivelse af andre forhold (skader, spor). Videre er der felter til afkrydsning af om der er sket visitation efter kundgørelsens § 13, stk. 3 eller stk. 4, og felter til angivelse af hvem der har foretaget visitationen, og om der er frataget effekter (f.eks. penge eller værdigenstande). Der er yderligere felter til notering af lægens bemærkninger, til oplysning om hvorvidt (og af hvem) den tilbageholdte har fået udleveret pjecen "Hvor går du hen, når du går ud?", eller en lokalt udarbejdet blanket/pjece om klageadgang, muligheden for skriftlig begrundelse for detentionsanbringelsen og muligheden for alkoholafvænnings- og -behandling, til oplysning om hvem der udleverede tilbageholdte effekter, og til den tilbageholdtes kvittering herfor. Endelig er der et felt til bemærkninger såfremt den pågældende ikke ønskede at kvittere.

På bagsiden af blanketten er der felter til notering af dato og klokkeslæt for tilsyn, navn på den der udfører tilsyn, og til bemærkninger i forbindelse hermed. Ovenover felterne er det anført at det ved angivelse af enten et F eller et E ud for hvert tilsyn skal markeres om der er tale om et tilsyn ved fremmøde eller om et elektronisk tilsyn. Hvis der er tale om et skærpet tilsyn, skal det markeres ved et S.

Det fremgår af § 22, stk. 1, i detentionskundgørelsen at alle punkter i detentionsrapporten skal udfyldes.

I ét af de 15 tilfælde er rubrikken om hvorledes der blev forholdt med den tilbageholdte (overgivet til andre, indbragt til hospitalet, forsorgshjem eller lignende eller indsat i politiets detentioner) ikke udfyldt. Det drejer sig om en anbringelse den 1. januar 2002. Det fremgår imidlertid på anden måde af detentionsrapporten at også denne tilbageholdte i dette tilfælde blev indsat i detentionen.

Da der er tale om et enkeltstående tilfælde hvor det ikke i den dertil hørende rubrik i detentionsrapporten er noteret at der skete detentionsanbringelse, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Der har i fire tilfælde været tale om mere end én detentionsanbringelse i løbet af den samme dag. Det drejer sig om anbringelser den 8., 16. og 26. december 2001 samt den 1. januar 2002. De nævnte datoer i december 2001 var to personer anbragt i detentionen, mens der den 1. januar 2002 var anbragt tre personer i detentionen. Bortset fra anbringelserne den 8. december 2001 har de pågældende alle (i en del af tiden) været detentionsanbragt samtidig.

Anbringelserne der er nævnt under gennemgangen nedenfor, er angivet med datoen for anbringelsen i detentionen. I de tilfælde hvor der var to hhv. tre anbringelser samme dag, men hvor kun den ene nævnes, er datoen for anbringelsen suppleret med journalnummer. I et tilfælde (den ene af anbringelserne den 8. december 2001) er der dog ikke noget journalnummer hvilket er angivet i forbindelse med omtalen af denne sag.

I 7 tilfælde er det i detentionsrapporten angivet hvilket af de fire lokaler der har været anvendt. Der er imidlertid ikke pligt til at angive hvilket detentionslokale der har været anvendt.

Nærmere regler om detentionsanbringelse er fastsat i Rigspolitichefens kundgørelse II af 27. juni 2001 om detentionsanbringelse af berusede personer der trådte i kraft den 1. august 2001. Rigspolitichefen har i et følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre omtalt de vigtigste ændringer i forhold til den tidligere gældende kundgørelse.

Af Politiets Statistik for 2000 fremgår at der dette år var 101 detentionsanbringelser af spirituspåvirkede personer i Sønderborg politikreds (mens 5 spirituspåvirkede personer blev indbragt til sygehuset og 15 bragt til hjemmet). 86 af de detentionsanbragte blev lægeundersøgt. Lægetilsyn er efter den nugældende kundgørelse obligatorisk i alle tilfælde.

I Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 til kundgørelsen er det anført at politiet i stigende omfang skal bringe berusede hjem hvis der er sikkerhed for at der i hjemmet er tilstedeværende voksne personer som på forsvarlig måde kan tage sig af pågældende, og hvis politiet ud fra et resourcesynspunkt har mulighed for at benytte sig af denne fremgangsmåde. Det er endvidere bl.a. anført at politikredsene mere generelt bør undersøge om der i kredsen findes forsorgshjem eller lignende som på forsvarlig måde kan tage sig af berusede personer.

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse om der i Sønderborg politikreds har været foretaget en sådan undersøgelse, og i givet fald oplyse om resultatet heraf.

2.1. Grundlaget for detentionsanbringelsen

Efter kundgørelsens § 1, stk. 1, skal politiet tage sig af personer der er ude af stand til at tage vare på sig selv på grund af indtagelse af alkohol eller andre berusede og/eller bedøvende midler, og som træffes under forhold der indebærer en fare for de pågældende selv eller andre, eller den offentlige orden eller sikkerhed (berusede personer). Politiet skal efter stk. 2 tage stilling til om de pågældende skal tilbageholdes, f.eks. med henblik på indsættelse i detentionen (stk. 2, nr. 4). Indsættelse i detentionen kan kun ske hvis mindre indgribende foranstaltninger

(overgivelse til andre, f.eks. hjemmet, eller indbringelse til hospital, forsorgshjem eller lignende, jf. nr. 1-3) ikke findes tilstrækkelige til at afværge faren.

Personer der er tilbageholdt af politiet af andre grunde, må som udgangspunkt ikke anbringes i detention, jf. § 2, stk. 2. Hvis detentionen undtagelsesvis anvendes til anbringelse af ikke berusede personer, finder kundgørelsen ikke anvendelse.

Det fremgår i 11 af de 13 tilfælde af detentionsrapporten at den pågældende var påvirket af alkohol, i et tilfælde i kombination med andre berusende og/eller bedøvende midler. I et af de 11 tilfælde fremgår det dog ikke ved afkrydsning i rubrikkerne til angivelse af påvirkethed, men af notat i rubrikken til angivelse af årsagen til anholdelsen hvor der er anført "Beruser". I 9 af de 10 tilfælde hvor der er notat i disse rubrikker, er graden af påvirkethed angivet, mens der i det sidste tilfælde alene er sket afkrydsning i rubrikken "påvirket af alkohol". Kun i 3 tilfælde er der foretaget afkrydsning i såvel denne rubrik som rubrikken til angivelse af graden af påvirketheden, men af sidstnævnte afkrydsning fremgår at der var tale om alkoholpåvirkning. I 4 af de 9 tilfælde hvor graden af påvirkethed er angivet, er det angivet at pågældende var påvirket i svær grad. Ligeledes i 4 tilfælde er det angivet at pågældende var påvirket i middel grad. I det sidste tilfælde er det angivet at pågældende var påvirket i let grad. Det drejer sig om det tilfælde hvor der tillige var tale om påvirkethed af andre berusende og/eller bedøvende midler.

Da der kun i 3 tilfælde mangler afkrydsning i rubrikken om påvirkethed, giver det mig ikke anledning til at foretage mig yderligere.

I de 2 tilfælde hvor det ikke fremgår om den pågældende var påvirket af alkohol og/eller andre berusende og/eller bedøvende midler, er det ikke muligt at se om kundgørelsens § 2 har været overholdt. Jeg lægger imidlertid til grund at det er tilfældet.

Jeg har ikke grundlag for en nærmere efterprøvelse af om betingelserne i kundgørelsens § 1, herunder stk. 3, hvorefter detentionsanbringelse kun kan ske hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke anses for tilstrækkelige til at afværge faren som angivet i stk. 1, har været opfyldt i de enkelte tilfælde, herunder det tilfælde hvor der alene var tale om påvirkning i let grad. Jeg går ud fra at betingelserne har været opfyldt i alle tilfælde.

Jeg lægger herefter til grund at alle anbringelserne har været i overensstemmelse med kundgørelsens § 1.

2.2. Lægeundersøgelse

Efter kundgørelsens § 12 skal der ved alle detentionsanbringelser ske lægeundersøgelse. Lægeundersøgelse skal efter bestemmelsen ske inden ”endelig” anbringelse i detentionen. Indtil den tilbageholdte er lægeundersøgt, er anbringelse i detentionen således foreløbig (og der skal i den periode føres et skærpet tilsyn med den pågældende), jf. kundgørelsens § 12, stk. 2. Lægetilsyn skal efter § 14 foretages enten ved tilkald af læge, ved undersøgelse på skadestue eller ved tilkald af vagtlæge, alt efter hvad der under hensyn til tid og afstand må anses for mest hensigtsmæssigt. Tidspunkt for lægeundersøgelse, lægens navn og lægens bemærkninger skal anføres i detentionsrapporten, jf. § 14, stk. 3. Hvis lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger, skal det ske på blanket P153 (bilag 2 til kundgørelsen) som er udarbejdet af Den Almindelige Danske Lægeforening og Rigspolitichefen, jf. samme bestemmelses 2. pkt. og Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 (pkt. 3, 2. afsnit).

Af detentionsrapporten fremgår i alle tilfælde på nær ét (en anbringelse den 24. november 2001) at der var lægeundersøgelse ved en nærmere angivet læge. I detentionsrapporten vedrørende anbringelsen den 25. december 2001 er det noteret at der ikke blev tilkaldt læge fordi der var tale om en af politiet velkendt person.

Efter kundgørelsens § 12, stk. 1, skal den tilbageholdte ”altid” undersøges af en læge.

Jeg beder politimesteren og Justitsministeriet om en udtalelse vedrørende det forhold at lægeundersøgelse ved anbringelsen den 24. november 2001 blev undladt med den begrundelse af der var tale om en person som politiet havde et meget godt kendskab til.

Da der ikke var lægeundersøgelse i denne sag, indgår den ikke i de følgende afsnit om lægetilkald og -tilsyn der således omfatter 12 tilfælde.

I 7 af de 12 tilfælde foreligger der en lægeerklæring, udfærdiget på blanket P153 (bilag 2 til detentionskundgørelsen).

Lægetilsynet er (så vidt ses) i alle tilfælde foregået på politistationen. I de 7 tilfælde hvor der er en lægeerklæring, fremgår det udtrykkeligt af denne erklæring at tilsynet fandt sted på politistationen. Tilsynet er sket ved otte forskellige læger. Lægetilsyn ved begge anbringelser den 16. december 2001 er foretaget af samme læge. Lægetilsyn ved begge anbringelser den 23. december 2001 er ligeledes foretaget af samme læge, dog ikke den samme som forestod tilsynene den 16. december 2001. Lægetilsyn ved alle tre anbringelser den 1. januar 2002 er ligeledes foretaget af samme læge, dog ikke en af de læger som forestod tilsynene den 16. og 23. december 2001. Alle tilsyn, på nær et, er foregået om aftenen eller natten og er således udført af vagtlæger, jf. pkt. 1.

Der skal som nævnt gøres notat om tidspunktet for lægeundersøgelsen (kundgørelsens § 14, stk. 3).

Tidspunktet for lægeundersøgelsen er i alle tilfælde anført i detentionsrapporten, og i de tilfælde hvor der foreligger en lægeerklæring tillige i denne.

Det fremgår også i alle tilfælde af detentionsrapporten, og i de tilfælde hvor der foreligger en lægeerklæring tillige af denne, hvem der forestod lægetilsynet.

Rubrikken ”lægens bemærkninger” er udfyldt i alle tilfælde, dog blot ved et ok eller lignende der angiver at lægen ikke har haft nogen bemærkninger til anbringelsen i detention. For så vidt angår de tilfælde hvor der ikke foreligger en lægeerklæring, kan jeg ikke med sikkerhed ud fra skriften se om det er lægen selv der har påført bemærkningen, eller om det er politipersonalet. Der synes dog umiddelbart at være tale om politipersonalets gengivelse af lægens bemærkninger.

Til orientering for Politimesteren i Sønderborg kan jeg oplyse at jeg i forbindelse med min inspektion af detentionen i Tønder – hvor lægen så vidt sås i flere tilfælde havde skrevet sine bemærkninger i detentionsrapporten – har bedt Justitsministeriet om at oplyse om kundgørelsens § 14, stk. 3, 2. pkt., omfatter alle bemærkninger som lægen måtte ønske at komme med skriftligt, herunder (enkeltstående) bemærkninger som ”kan detentionsanbringes”, ”ingen bemærkninger” og lignende, således at blanket P153 også skal anvendes ved sådanne bemærkninger.

For så vidt angår de 7 tilfælde hvor der foreligger en lægeerklæring, er de enkelte afsnit i lægeerklæringen udfyldt i alle tilfælde. I et tilfælde er rubrikken ”Undersøgtes oplysninger” udfyldt med notat om at den pågældende ikke kunne eller ville afgive sådanne oplysninger.

Lægen har i alle 7 tilfælde i lægeerklæringen afkrydset/anført at undersøgtes tilstand ikke skønnedes behandlingskrævende (konklusionens pkt. a). De undersøgende læger har således i alle tilfælde anset de anholdte/tilbageholdte for egnede til detentionsanbringelse. (Dette er i de fleste tilfælde, som nævnt, udtrykkeligt anført i detentionsrapporten i feltet om ”lægens bemærkninger”).

I intet tilfælde har lægen anført supplerende bemærkninger i lægeerklæringen under konklusionen, pkt. c.

2.2.1. Tidspunktet for tilkald af læge

Tidspunktet for tilkald af læge skal ligeledes anføres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 6, 2. pkt.

I alle tilfælde er tidspunktet for tilkald af lægen angivet i detentionsrapporten.

Der er ikke i kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske tilkald af læge. Dog er det i kundgørelsens § 6 anført at politiet under transporten til politistationen skal underrette vagthavende om tilbageholdelsen, og at den vagthavende herefter – dvs. allerede mens politiet er på vej til politistationen med den berusede – skal tilkalde en læge med henblik på lægeundersøgelse af den tilbageholdte. Denne bestemmelse har til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse. Dette forudsætter at tilkald af læge sker snarest muligt efter underretningen af vagthavende efter kundgørelsens § 6 (med henblik på at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte kan ske snarest muligt efter indbringelsen, jf. pkt. 2.2.2.)

Tidspunktet for underretningen af vagthavende (under transporten, jf. kundgørelsens § 6) er ikke angivet i noget tilfælde, og der skal ifølge kundgørelsen heller ikke gøres notat herom. Det er derfor ikke muligt at se hvor lang tid der gik fra underretningen af vagthavende til tilkaldet af læge. Det følgende tager derfor udgangspunkt i tidspunktet for indbringelsen.

I 2 tilfælde mangler imidlertid angivelse af tidspunktet for indbringelsen af den anholdte. Det fremgår i begge tilfælde at lægetilkald skete før fremstillingen, dog kun henholdsvis 2 og 5 minutter før fremstillingen. I det ene af disse 2 tilfælde skete tilkaldet 39 minutter efter anholdelsen, og i det andet tilfælde samtidig med anholdelsen som imidlertid skete kun 5 minutter før fremstillingen. Lægetilkald synes således i sidstnævnte tilfælde at være sket før indbringelsen, mens det ikke i det andet tilfælde kan udledes om det er sket før eller efter indbringelsen.

I et af de tilfælde hvor indbringelsestidspunktet er oplyst, skete lægetilkald ifølge det noterede 30 minutter før indbringelsen – og 15 minutter før anholdelsen. Det drejer sig om en af de 3 anbringelser der fandt sted den 1. januar 2002 (j.nr. 2800-61670-00003-02). Det angivne tidspunkt for lægetilkald i sagen er det samme som i de 2 andre tilfælde hvor indbringelse i begge tilfælde skete 40 minutter før indbringelsen i det nævnte tilfælde, og der var således allerede tilkaldt læge til de to andre detentionsanbragte da den pågældende blev anholdt.

I alle de øvrige tilfælde fremgår det at tilkald af læge skete efter indbringelsen af den anholdte til politistationen.

På denne baggrund og idet jeg henviser til bestemmelsen i kundgørelsens § 6, beder jeg politimesteren om at oplyse nærmere om praksis med hensyn til underretning af vagthavende under transporten til politistationen og tilkald af læge efter denne underretning.

For så vidt angår manglende notater om indbringelse henviser jeg til pkt. 2.4. nedenfor.

I et af de 10 tilfælde hvor indbringelsestidspunktet er angivet, blev læge ifølge notatet som nævnt tilkaldt 30 minutter før indbringelsen, men der var som nævnt tale om at der allerede var tilkaldt læge til to andre som

var blevet indbragt 40 minutter før indbringelsen af den pågældende i dette tilfælde.

I 8 af de 9 andre tilfælde blev læge tilkaldt inden for det første kvarter efter indbringelsen (henholdsvis 5, 6, 10 (i 4 tilfælde), og 15 minutter (i 2 tilfælde) efter indbringelsen). I det sidste tilfælde (en anbringelse den 16. december 2001, j.nr. 2800-61650-00129-01) skete tilkaldet 23 minutter efter indbringelsen (og 13 minutter efter fremstillingen for vagthavende).

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilkald der sker mere end 10-15 minutter efter indbringelsen til politistationen, ikke er snarest muligt. Min udtalelse er udfærdiget på grundlag af den tidligere gældende kundgørelse hvor der ikke var en bestemmelse som den nugældende kundgørelses § 6, der som allerede nævnt har til hensigt at fremrykke tidspunktet for lægetilkald.

Da lægetilkald kun i et enkelt tilfælde er sket senere end 15 minutter efter indbringelsen til politistationen, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

2.2.2. Tidspunktet for lægetilsyn i forhold til tilkald

Der er ikke i kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske undersøgelse ved læge. Men som nævnt under pkt. 2.2.1., har kundgørelsens § 6 om tilkald af læge til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er, som også nævnt under pkt. 2.2.1., at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse.

Dette forudsætter at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte sker snarest muligt efter indbringelsen.

Lægetilsyn fandt i 7 af de 12 tilfælde sted under en time efter tilkaldet (fra 10 til 45 minutter efter tilkaldet). Heri indgår den (ene) sag hvor lægetilsyn fandt sted i dagtimerne (og hvor jeg derfor går ud fra at det er foretaget af en af de to læger som der er en aftale med).

I de 5 andre tilfælde gik der mellem 1 time og 15 minutter og 1 time og 40 minutter mellem tilkald og tilsyn. De 5 anbringelser vedrørte begge anbringelser den 26. december 2001 og alle 3 anbringelser den 1. januar 2002, heriblandt det tilfælde hvor tilkald var sket til andre da den pågældende blev anholdt. Lægetilsyn skete i denne sag en time efter anholdelsen. Reelt er der derfor ikke gået over en time fra tilkald til tilsyn i denne sag.

Da lægetilsyn i (reelt) 8 af de 12 tilfælde skete inden for en time efter tilkaldet, og de 4 øvrige tilfælde vedrører to situationer hvor der har været tale om tilkald til to tilbageholdte, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette spørgsmål. Dog henviser jeg til mine bemærkninger under sidste afsnit i pkt. 2.2.3.

2.2.3. Tidspunktet for lægetilsyn i forhold til indbringelse til politistationen

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilsyn der sker mere end en time efter indbringelsen, efter min umiddelbare opfattelse ikke er snarest muligt. I forbindelse med mine inspektioner af detentionerne i Aabenraa og Ringsted udtalte jeg som min endelige opfattelse at lægetilsyn som finder sted mere end en time efter indbringelsen, ikke er snarest muligt efter indbringelsen (mine opfølgingsrapporter af 13. marts 2002). Selv om min endelige udtalelse herom er afgivet efter ikrafttrædelsen af den nye kundgørelse, er den udfærdiget på

grundlag af den tidligere gældende kundgørelse idet disse inspektioner og dermed de sager der blev gennemgået i forbindelse hermed, lå forud for den nye kundgørelse. I denne kundgørelse var der, som nævnt under pkt. 2.2.1., ikke en bestemmelse som den nugældende kundgørelses § 6 der, som nævnt dette sted, har til hensigt at fremrykke tidspunktet for lægetilkald (og dermed lægetilsyn).

I de 2 tilfælde hvor tidspunktet for indbringelsen ikke er angivet (anbringelser den 16. december 2001, j.nr. 2800-73251-00011-01, og 26. december 2001, j.nr. 2800-74265-00040-01) fandt lægetilsyn sted henholdsvis 13 minutter og 1 time og 35 minutter efter fremstillingen. Der gik således i sidstnævnte tilfælde mindst 1 time og 35 minutter fra indbringelsen til der skete lægetilsyn (dog ikke meget mere da anholdelse fandt sted 5 minutter før fremstillingen).

I 7 af de resterende 10 tilfælde gik der mellem 20 minutter og en time mellem tidspunktet for indbringelsen og tidspunktet for lægetilsynet. (Heri indgår den sag hvori lægetilsyn fandt sted i dagtimerne).

I de sidste 3 tilfælde gik der mere end en time fra indbringelsen til lægetilsynet. Det drejer sig om en af anbringelserne den 26. december 2001 (j.nr. 28-01650-00131-01) og 2 anbringelser den 1. januar 2002 (j.nr. 2800-84230-00001-02 og j.nr. 2800-84230-00001-01). I disse 3 tilfælde gik der henholdsvis 1 time og 50 minutter, 1 time og 30 minutter og 1 time og 35 minutter efter indbringelsen. Lægetilkald skete henholdsvis 15 og 10 minutter efter indbringelsen, så det sene lægetilsyn i sagerne kan ikke tilskrives sene lægetilkald.

At der i disse 3 tilfælde og ved anbringelsen den 26. december 2001 (j.nr. 2800-74265-00040-01) er gået mere end en time efter indbringelsen før der fandt lægetilsyn sted, er efter min opfattelse beklageligt. Idet jeg går ud fra at politimesteren vil indskærpe betydningen af at lægen tilkaldes alle-

rede inden den anholdte er indbragt til politistationen, jf. kundgørelsens § 6, 1. pkt., foretager jeg mig ikke mere vedrørende disse sager med hensyn til tidspunktet for lægetilsynet.

2.3. Oplysninger fra kriminalregistret

Efter kundgørelsens § 13, stk. 3, skal den vagthavende inden der foretages visitation (og foreløbig anbringelse i detentionen), indhente oplysninger om den tilbageholdte i kriminalregistret, herunder med henblik på at afgøre om der ved endelig detentionsanbringelse skal iværksættes et skærpet tilsyn, jf. § 19. Oplysningerne skal udprintes og opbevares i overensstemmelse med reglerne i § 22, stk. 3 (i minimum 2 år).

I den fortrykte detentionsrapport er der et felt til afkrydsning af om der er indhentet udskrift fra kriminalregistret, og det er angivet at udskriften skal vedlægges rapporten.

Dette felt er kun afkrydset i et af de 13 tilfælde, og udskrift er også vedlagt i dette tilfælde.

I yderligere 3 tilfælde er der sat et minus i feltet som jeg forstår sådan at der ikke er indhentet en udskrift fra kriminalregistret.

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse om denne forståelse er korrekt, og i givet fald oplyse hvorfor der ikke er indhentet en udskrift fra kriminalregistret.

Jeg anmoder tillige politimesteren om at oplyse hvorvidt der i de andre tilfælde har været indhentet oplysninger i kriminalregistret, og i givet fald om den har været vedlagt (men blot ikke er sendt) til mig. Jeg beder i så fald også politimesteren om at vedlægge kopi af udskrifterne.

Det er beklageligt at der i størsteparten af sagerne ikke er sket afkrydsning, jf. kundgørelsens § 13, stk. 2. Jeg henstiller til politimesteren at indskærpe notatpligten. Jeg går ud fra at politimesteren i

den forbindelse tillige vil indskærpe pligten til at vedlægge udskrift fra kriminalregistret (såfremt de ikke har været vedlagt).

Jeg beder om underretning om hvad der sker i anledning af min henstilling.

2.4. Fremstilling og visitation mv.

Efter kundgørelsens § 8 skal den tilbageholdte ved ankomsten til politistationen straks fremstilles for den vagthavende der indfører den pågældendes data og tidspunkterne for tilbageholdelsen og fremstillingen i detentionsrapporten og i POLSAS. Efter kundgørelsens § 22, stk. 1, skal alle punkter i detentionsrapporten udfyldes, og altså også tidspunktet for indbringelsen.

2.4.1. Fremstilling

Anholdelsestidspunktet og tidspunktet for fremstillingen er angivet i alle tilfælde, men i 2 tilfælde mangler angivelse af tidspunktet for indbringelsen.

Da der er tale om enkeltstående tilfælde hvor tidspunktet for indbringelsen ikke er noteret, giver det mig ikke grundlag for at foretage mig noget.

I de 2 tilfælde hvor der ikke er notat om tidspunktet for indbringelsen (anbringelser den 16. december 2001, j.nr. 2800-73251-00011-01, og den 26. december 2001, j.nr. 2800-74265-000450-01), er det ikke umiddelbart muligt at se om fremstilling er sket ”straks” ved ankomsten til politistationen, jf. kundgørelsens § 8, men i det sidstnævnte tilfælde kan det udledes af oplysningen i detentionsrapporten om anholdelsestidspunktet. Anholdelse skete 5 minutter før fremstillingen der således er sket kort tid efter indbringelsen. I førstnævnte tilfælde skete anholdelse 21 minutter før fremstillingen, så vidt ses på en adresse i Sønderborg, og det kan der-

for ikke umiddelbart af denne sag udledes om fremstilling skete straks efter indbringelsen. Jeg går imidlertid ud fra at fremstilling er sket straks efter ankomsten til politistationen.

I 7 af de 11 øvrige tilfælde fremgår det at fremstillingen er sket straks efter indbringelsen til politistationen, idet der i 3 tilfælde er angivet det samme tidspunkt, og fremstilling i de 4 øvrige tilfælde er sket mellem 1 minut og 5 minutter efter indbringelsen. I 2 af de resterende 4 tilfælde gik der 10 minutter fra indbringelsen til fremstillingen (anbringelser den 2. december 2001 og den 16. december 2001, j.nr. 2800-61650-00129-01), og i de sidste 2 tilfælde (anbringelser den 1. januar 2002, j.nr. 2800-84230-0001-01, og den 26. december 2001, j.nr. 28-61650-00131-01) henholdsvis 15 og 16 minutter fra indbringelsen til fremstillingen. Ved anbringelsen den 1. januar 2001 var der tale om at den tilbageholdte blev anholdt og indbragt sammen med en anden der først blev fremstillet for vagthavende (10 minutter før den anden eller 5 minutter efter indbringelsen). Ved anbringelsen den 26. december 2001 fremgår det af tilsynsnoterne i sagen at den tilbageholdte straks ved indbringelsen blev anbragt i detentionscellen.

Jeg beder politimesteren om at oplyse – så vidt det er muligt – hvor den pågældende tilbageholdte i sagen med j.nr. 2800-84230-0001-01 opholdt sig mens den anden samtidig indbragte blev fremstillet for vagthavende. For så vidt angår de 3 øvrige tilfælde hvor der gik 10 og 16 minutter fra indbringelsen til fremstillingen, beder jeg om en udtalelse vedrørende overholdelse af bestemmelsen i kundgørelsens § 8, stk. 1.

2.4.2. Visitation mv.

Efter kundgørelsens § 13, stk. 1, skal der inden den foreløbige anbringelse i detentionen, og inden lægeundersøgelsen bliver foretaget, ske visitation af den tilbageholdte.

Efter kundgørelsens § 13, stk. 3, skal den tilbageholdte ved visitationen fratages penge og værdigenstande samt i øvrigt alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Samtlige lommer skal tømmes, og vrangen skal vendes ud hvis det er muligt. Ved visitationen bør der så vidt muligt medvirke to polititjenestemænd til undersøgelse af den tilbageholdte.

Hvis omstændighederne tilsiger en visitation der kan krænke blufærdigheden, må denne visitation alene foretages af personer af samme køn som den tilbageholdte, jf. § 13, stk. 4. Er det ikke muligt at gennemføre en sådan visitation inden endelig detentionsanbringelse, foretages foreløbigt en visitation efter stk. 3. Den tilbageholdte skal herefter undergives et skærpet tilsyn, jf. § 19, indtil visitation, som beskrevet i 1. pkt., har fundet sted.

Efter bestemmelsen i § 13, stk. 5, skal effekter der fratages en tilbageholdt, holdes adskilt fra effekter der tilhører andre tilbageholdte. Penge og værdigenstande samt navnene på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten.

I detentionsrapporten er der rubrikker til afkrydsning af efter hvilken bestemmelse der er sket visitation (§ 13, stk. 3 eller 4). Der er endvidere felter til angivelse af hvem visitationen er foretaget af, hvornår den er foretaget (dato og klokkeslæt), og til angivelse af eventuelle fratagne effekter.

Kun i 4 (5) af de 13 tilfælde er det afkrydset efter hvilken bestemmelse visitationen skete. Det i parentes nævnte tilfælde vedrører en af anbringelserne den 1. januar 2002, j.nr. 2800-61670-0003-02, hvor der er sat kryds til højre for § 13, stk. 4, men ikke i den rude der hører til denne bestemmelse. Det fremgår således ikke om krydset skal angive at der er sket visitation efter denne bestemmelse, eller blot at der er sket visitation.

Umiddelbart går jeg ud fra at det er sidstnævnte forhold der gør sig gældende. Der er i alle 4 (øvrige) tilfælde sat kryds ved § 13, stk. 3.

Det er beklageligt at feltet til angivelse af efter hvilken bestemmelse visitation fandt sted, ikke er udfyldt i alle tilfælde, jf. kundgørelsens § 22.

I alle 5 tilfælde er det tillige angivet hvornår visitationen fandt sted og – med initialer – hvem der foretog visitationen. Det er ligeledes i alle 5 tilfælde angivet hvad der blev frataget den pågældende ved visitationen.

I yderligere 7 tilfælde er det med klokkeslæt og initialer angivet at der fandt visitation sted. I 5 af disse 7 tilfælde er det angivet hvad der blev frataget den tilbageholdte. I et af disse tilfælde er det med et minus angivet at der ikke var noget at fratage.

Efter min opfattelse er det hensigtsmæssigt på denne måde at angive at der ikke er fundet effekter at fratage, selv om der efter kundgørelsen (og blanketten) alene er pligt til at gøre notat om det der er frataget. (Det gælder efter min opfattelse også selv om det i rubrikken ovenover er angivet at der er sket visitation, og for så vidt allerede følger af denne oplysning at der ikke er fundet effekter at fratage, når rubrikken om fratagne effekter ikke er udfyldt).

I det sidste tilfælde (en anbringelse den 24. november 2001 – den sag hvor der er tale om en person som var velkendt af politiet) er ingen af rubrikkerne om visitation udfyldt, men den pågældende har kvitteret for udlevering af effekter. Jeg går derfor ud fra at der også er sket visitation i dette tilfælde.

Da der er tale om et enkeltstående tilfælde hvor ingen af rubrikkerne er udfyldt, giver det mig ikke anledning til at foretage mig yderligere.

Der har således fundet visitation sted i alle tilfælde.

I det ene tilfælde hvor tidspunktet for foretagelse af visitationen ikke er anført, er det ikke muligt at efterprøve om bestemmelsen i kundgørelsens § 13, stk. 1, hvorefter visitation skal ske før foreløbig anbringelse (og lægeundersøgelse), har været overholdt. At lægeundersøgelse er sat i parentes, skyldes at der ikke var lægeundersøgelse i sagen.

I et af de 12 øvrige tilfælde fandt visitationen sted samtidig med den foreløbige anbringelse i detentionen, og i 9 tilfælde 1-5 minutter før anbringelsen. Det (ene) tilfælde hvor visitation fandt sted 1 minut før den foreløbige anbringelse, er anbringelsen den 26. december 2001, j.nr. 28-61650-00131-01, der er nævnt under pkt. 2.4.1. Som nævnt dette sted fremgår det af tilsynsnotaterne i sagen at den tilbageholdte straks ved indbringelsen (kl. 21.50) blev anbragt i detentionscellen og først fremstillet for vagthavende 16 minutter senere. Visitation fandt sted 1 minut efter fremstillingen. Den pågældende havde således også ophold i detentionen forud for det tidspunkt der er noteret som den foreløbige anbringelse (kl. 22.08), og spørgsmålet er derfor om foreløbig anbringelse i detentionen ikke rettelig burde være tidspunktet for indsættelsen i detentionen straks ved indbringelsen (kl. 21.50) og ikke kl. 22.08.

Jeg anmoder politimesteren om en udtalelse vedrørende overholdelse af bestemmelsen i kundgørelsens § 13, stk. 1, i denne sag.

I det ene af de 2 sidste tilfælde fandt visitation sted 12 minutter før anbringelsen (en anbringelse den 23. december 2001), og i det sidste tilfælde (en anbringelse den 8. december 2001, j.nr. 2800-84230-00098-01) 5 minutter efter den foreløbige anbringelse.

Jeg anmoder politimesteren om – så vidt det er muligt – at oplyse hvorfor den tilbageholdte ved anbringelsen den 23. december 2001 først blev foreløbigt detentionsanbragt 12 minutter efter visitationen.

Jeg anmoder endvidere politimesteren om – så vidt det er muligt – at oplyse hvorfor den indsatte ved anbringelsen den 8. december 2001 først blev visiteret efter den foreløbige indsættelse i detentionen.

Visitation skete i alle tilfælde før lægeundersøgelse.

I alle tilfælde på nær et er det angivet hvem der foretog visitationen. Der har i alle tilfælde medvirket to polititjenestemænd. I alle tilfælde er de pågældende polititjenestemænds identitet angivet ved initialer.

Da det udtrykkeligt i bestemmelsen i kundgørelsens § 13, stk. 5, er angivet at ”navnene” på de polititjenestemænd som har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten, er det en fejl at der alene er angivet initialer. Jeg går ud fra at politimesteren vil indskærpe at der skal ske en angivelse af navnene på de pågældende.

Til orientering for Politimesteren i Sønderborg kan jeg oplyse at jeg i forbindelse med min inspektion den 24. oktober 2001 af detentionen i Slagelse har anmodet Justitsministeriet om at oplyse hvorvidt det efter bestemmelsen er tilstrækkeligt at angive fornavne (min endelige rapport af 27. marts 2002). Jeg har endnu ikke modtaget svar fra ministeriet.

I alle de 4 tilfælde hvor det er afkrydset efter hvilken bestemmelse visitationen fandt sted, har der som nævnt været tale om § 13, stk. 3. (Ingen af de detentionsanbragte som er omfattet af min undersøgelse, var kvinder).

Efter kundgørelsens § 22, stk. 2, skal tilbageholdte der er frataget effekter der skal udleveres til denne, anmodes om at kvittere herfor på detentionsrapporten. I detentionsrapporten er en rubrik til bemærkning såfremt den tilbageholdte ikke ønskede at kvittere.

Den detentionsanbragte har i 6 af de 13 tilfælde kvitteret på detentionsrapporten for modtagelse af penge/effekter som var blevet frataget den pågældende. I alle de 7 tilfælde hvor der ikke er kvitteret, er der notat i feltet nedenfor til bemærkninger når den tilbageholdte ikke ønsker at kvittere. I det ene tilfælde er der anført ”÷ kvittering”. Det er den sag hvor det udtrykkeligt i feltet om fratagne effekter er angivet at der ikke var noget at fratage (en anbringelse den 13. januar 2002), og hvor der derfor heller ikke var noget at udlevere til den pågældende.

I et tilfælde (en anbringelse den 16. december 2001, j.nr. 2800-73251-00011-01) er det i nævnte felt noteret at den pågældende blev overført til kriminalpolitiet. I rubrikken om løsladelse er det anført at den pågældende ikke blev løsladt, men fremstillet i grundlovsforhør. Jeg går ud fra at den pågældendes effekter (hvis der var sådanne, hvilket ikke fremgår idet rubrikken om fratagne effekter ikke er udfyldt) blev udleveret til kriminalpolitiet da den pågældende blev overført til kriminalpolitiet, og at kriminalpolitiet i så fald har kvitteret herfor.

Jeg har noteret mig at der i de tilfælde hvor den tilbageholdte ikke ønskede at kvittere, er en bemærkning herom, og at den tilbageholdte i samtlige de øvrige tilfælde hvor der var noget at tilbagelevere, har kvitteret på detentionsrapporten for tilbageleveringen. Jeg har endvidere noteret mig at der tillige i de tilfælde hvor der ikke blev udleveret noget til den tilbageholdte, i det ene tilfælde fordi der ikke var noget at udlevere, er en bemærkning herom.

2.5. Tilsyn

Efter § 17, stk. 1, i kundgørelsen, har vagthavende ansvaret for at der føres et effektivt tilsyn med detentionsanbragte personer.

Efter kundgørelsens § 18, stk. 1, skal tilsyn ske ved fremmøde i detentionen så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time. Er den detentionsanbragte tilset to gange ved fremmøde, og er der ikke påvist forhold ved anbragtes tilstand der nødvendiggør at fremtidige tilsyn sker ved fremmøde i detentionen, kan de efterfølgende tilsyn efter bestemmelsens stk. 2 ske via lytte- og overvågningsudstyr der er godkendt af rigspolitiet til elektronisk overvågning. (Det fremgår af Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 at rigspolitiet snarest ville undersøge politikredsens lytte- og overvågningsudstyr). Selve detentionsanbringelsen udgør ikke et tilsyn.

Jeg går ud fra at Sønderborg politi har udstyr der er godkendt af rigspolitiet, men for en ordens skyld beder jeg politimesteren om oplysning herom.

Også tilsyn via lytte- og overvågningsudstyr skal ske så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time, jf. kundgørelsens § 18, stk. 3. Opstår der under denne form for tilsyn tvivl om den detentionsanbragtes tilstand, skal der straks iværksættes tilsyn ved fremmøde.

Når tilsyn ved fremmøde eller ved elektronisk overvågning er udført, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. § 18, stk. 5. Det skal efter bestemmelsen tillige anføres om tilsynet er sket elektronisk eller ved personligt fremmøde (ved angivelse af F eller E, jf. angivelsen på detentionsrapporten ovenover tilsynsrubrikkerne).

I nærmere angivne tilfælde skal der ske et skærpet tilsyn med den tilbageholdte. Det er f.eks. tilfældet i tiden indtil lægeundersøgelse har fundet sted, dvs. mens

anbringelsen er foreløbig, jf. kundgørelsens § 12, stk. 2. Ved et skærpet tilsyn forstås efter § 19, stk. 1, et tilsyn der er mere, eller efter omstændighederne betydeligt mere, intensivt end det tilsyn der er fastsat ved § 18.

Et skærpet tilsyn kan kun ske ved fremmøde i detentionen, jf. § 19, stk. 2. Er der iværksat et skærpet tilsyn, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. § 19, stk. 3. (Det skal angives ved et S, jf. angivelsen på detentionsrapporten ovenover tilsynsrubrikkerne).

I detentionsrapporten er der – som allerede nævnt – rubrikker til angivelse af tidspunktet for indsættelse i detentionen; henholdsvis den foreløbige og den endelige detentionsanbringelse. Der er hermed tilvejebragt det nødvendige retlige udgangspunkt for en effektiv kontrol med det efterfølgende tilsyn med den detentionsanbragte.

Rubrikkerne om indsættelse i detentionen er udfyldt i alle tilfælde, dog mangler angivelse af tidspunktet for den endelige indsættelse i et tilfælde. Det drejer sig om den sag hvor der ikke var lægeundersøgelse (en anbringelse den 24. november 2001), og det manglende notat skyldes formentlig dette forhold. Jeg lægger til grund at visitation er sket inden indsættelsen i detentionen, og da lægeundersøgelse bevidst er undladt, anser jeg herefter tidspunktet for den foreløbige anbringelse for identisk med tidspunktet for den endelige anbringelse. Jeg lægger med andre ord til grund at der reelt ikke var tale om en foreløbig anbringelse i denne sag.

I alle de øvrige tilfælde er der i detentionsrapporten anført forskellige tidspunkter for foreløbig og endelig anbringelse. Der var således tale om foreløbig anbringelse i alle disse 12 tilfælde.

Rubrikkerne på bagsiden af detentionsrapporterne til tilsynsnotater er udfyldt i alle tilfælde.

Som nævnt skal der føres et skærpet tilsyn med den tilbageholdte mens anbringelsen er foreløbig, jf. kundgørelsens § 12, stk. 2. Ved et skærpet tilsyn forstås, som anført i § 19, stk. 1, et tilsyn der er mere, eller efter omstændighederne betydeligt mere, intensivt end tilsyn efter § 18. Et skærpet tilsyn kan kun ske ved fremmøde i detentionen, jf. § 19, stk. 2.

I 9 af de 12 tilfælde hvor der var foreløbig anbringelse i detentionen, strakte den sig ud over en halv time, i 3 af tilfældene dog kun med 5-8 minutter, og i yderligere 2 tilfælde kun med henholdsvis 11 og 15 minutter.

I 6 af disse 9 tilfælde fremgår det at der var tilsyn med den detentionsanbragte under den foreløbige anbringelse (fra et til tre tilsyn). I de 3 tilfælde hvor der ikke var tilsyn under den foreløbige anbringelse, varede denne anbringelse henholdsvis 35, 41 og 45 minutter.

I flere tilfælde er første tilsyn tidsmæssigt sammenfaldende med tidspunktet for indsættelsen i detentionen, og jeg medregner derfor ikke dette tilsyn i det følgende, jf. kundgørelsens § 18, stk. 2, sidste pkt.

I ingen af de 6 tilfælde er det (ved et S) angivet at der har fundet et skærpet tilsyn sted. I 3 tilfælde fandt første tilsyn sted efter 20-25 minutter, i 2 tilfælde efter 30 minutter, og i det sidste tilfælde efter 40 minutter. Næste tilsyn var i de 4 tilfælde hvor der var flere end et tilsyn, efter 30 minutter, og i det ene tilfælde hvor der var tre tilsyn, fandt det tredje tilsyn også sted efter 30 minutter. Jeg lægger på denne baggrund til grund at der ikke har været ført et skærpet tilsyn i nogen af sagerne.

Det er beklageligt at der ikke blev ført skærpet tilsyn indtil der havde fundet lægeundersøgelse sted.

Jeg går ud fra at den detentionsanbragtes tilstand i ingen af de tilfælde hvor foreløbig anbringelse fandt sted, nødvendiggjorde tilsyn hyppigere end sket.

I ingen af de 6 tilfælde hvor der var tilsyn mens anbringelsen var foreløbig, blev det udført ved fremmøde.

Det er beklageligt, jf. kundgørelsens § 12, stk. 2, og § 19, stk. 2.

Jeg går ud fra at politimesteren vil indskærpe overholdelsen af reglerne om skærpet tilsyn, og jeg foretager mig ikke mere vedrørende dette spørgsmål.

Ved undersøgelsen af spørgsmålet om overholdelse af bestemmelsen i kundgørelsens § 18 tages i det følgende udgangspunkt i tidspunktet for den foreløbige anbringelse, ved anbringelsen den 26. december 2001, j.nr. 28-61650-00131-01, dog i tidspunktet for indbringelsen idet det, som tidligere nævnt, fremgår af tilsynsnotaterne at den pågældende blev indsat i detentionen på dette tidspunkt.

Som også tidligere nævnt er tidspunktet for første tilsynsnotat i nogle tilfælde identisk med tidspunktet for indsættelsen i detentionen. Da selve detentionsanbringelsen ikke udgør et tilsyn, jf. kundgørelsens § 18, stk. 2, sidste pkt., har jeg ved min vurdering af om der har været forholdt i overensstemmelse med § 18, set bort fra dette tilsyn, og således anset det andet noterede tilsyn for første tilsyn.

Bortset fra i 4 tilfælde er det første tilsyn i alle 12 sager foretaget inden for den første halve time efter anbringelsen i detentionen. I de 4 tilfælde gik der mellem 34, 35, 40 og 45 minutter fra indsættelsen til første tilsyn.

Da der er tale om mindre tidsmæssige overskridelser af 30 minutters reglen i de 4 tilfælde, giver de mig ikke anledning til at foretage mig noget.

Med hensyn til vurderingen af sidste tilsyn i forhold til løsladelsen er jeg opmærksom på at der fra det tidspunkt hvor den tilbageholdte udtages af detentionen, og til vedkommende løslades, medgår tid til udlevering af eventuelle inddragne ef-

fekter og penge mv., til eventuelt toiletbesøg mv. og til eventuel afhøring. Det fremgår imidlertid kun (udtrykkeligt) i 2 tilfælde at der er sket afhøring inden løsladelsen (anbringelser den 23. december 2001 og den 1. januar 2002, j.nr. 2800-84230-00001-01). Sidste tilsyn er i disse 2 tilfælde identisk med tidspunktet for udtagelsen af detentionen (og løsladelse fandt sted henholdsvis 45 og 15 minutter senere). I et andet tilfælde (en anbringelse den 16. december 2001, j.nr. 2800-73251-00011-01) er det, som tidligere nævnt, anført at der ikke skete løsladelse, men overførsel til kriminalpolitiet. Det fremgår også af denne sag udtrykkeligt at sidste tilsyn er identisk med tidspunktet for udtagelsen af detentionen. I yderligere 2 tilfælde er det ud for sidste tilsyn anført at der skete udtagelse af detentionen. (I det ene af disse tilfælde er der efterfølgende et notat om at vedkommende blev løsladt). Løsladelse skete i begge disse 2 tilfælde 10 minutter efter udtagelsen. I yderligere et tilfælde er tidspunktet for løsladelsen og sidste tilsynsnotat identisk, og det er ud for det sidste notat udtrykkeligt anført at der skete løsladelse på dette tidspunkt.

Efter min opfattelse er det hensigtsmæssigt at angive hvornår der er sket udtagelse af detentionen, f.eks. ved udtrykkeligt at anføre det ud for sidste tilsyn som det er sket i nogle tilfælde.

I alle tilfælde på nær 2 har der været foretaget tilsyn inden for de sidste 30 minutter før udtagelse af detentionen/løsladelse. I de 2 tilfælde er sidste tilsynsnotat noteret henholdsvis 2 timer og 20 minutter og 1 time og 20 minutter før løsladelsestidspunktet (anbringelser den 2. og 8. december 2001 (uden journalnummer)).

Det er beklageligt at der (tilsyneladende) i disse 2 tilfælde ikke er udført tilsyn i den sidste del af anbringelsen (eller at der ikke er gjort notat om udførte tilsyn).

I alle 13 tilfælde har der med kun to undtagelser været ført tilsyn med et interval som svarer til udgangspunktet i kundgørelsens § 18, stk. 1, på en halv time – i de fleste tilfælde med præcis en halv times mellemrum klokken hel og halv.

Jeg har således ingen bemærkninger til tilsynenes tidsmæssige forløb, jf. kundgørelsens § 18, stk. 1 og 3.

I alle 13 tilfælde er der for hvert tilsyn angivet klokkeslæt for udførelse af tilsynet, og det er tillige (på nær ved et tilsyn), noteret hvem der har udført tilsynet – i visse tilfælde ved et gentagelsestegn når samme person har udført flere på hinanden følgende tilsyn. I alle tilfælde er der anført initialer ved alle tilsyn.

Som anført ovenfor skal navnet på den polititjenestemand der har udført tilsynet, noteres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 18. Det er således ikke, som efter den tidligere gældende kundgørelse, tilstrækkeligt at anføre initialer.

Det er beklageligt at der i de fleste tilfælde ikke er anført navn på den der har udført tilsynet. Jeg går ud fra at politimesteren vil indskærpe overholdelsen af bestemmelsen i kundgørelsens § 18, stk. 5.

De to første tilsyn skal, som nævnt, ifølge kundgørelsens § 18, stk. 2, ske ved fremmøde i detentionen.

Jeg har i tilknytning til denne regel i forbindelse med min inspektion af detentionen i Slagelse bl.a. anført følgende (i min rapport af 27. marts 2002):

”...

Da tilsyn indtil der har fundet lægetilsyn sted, altid skal ske ved fremmøde, jf. § 12, stk. 2 og § 19, stk. 2, går jeg ud fra at der sigtes til tilsyn efter lægeundersøgelsen. Jeg går med andre ord ud fra at der efter lægeundersøgelsen (endelig detentionsanbringelse) i alle tilfælde skal ske tilsyn ved fremmøde de første to gange, også selv om der under den foreløbige detentionsanbringelse har været to tilsyn ved fremmøde. Jeg går endvidere ud fra at selve lægetilsynet ikke kan medregnes i de to tilsyn.

Såfremt denne forståelse er forkert, beder jeg Justitsministeriet om at meddele mig det.

...”

Jeg har endnu ikke modtaget svar fra ministeriet.

Det er vedrørende alle tilsyn på nær et angivet hvilken type tilsyn der var tale om (fremmøde, elektronisk eller skærpet).

I et tilfælde mangler tidspunktet for den endelige anbringelse, og der var ingen lægeundersøgelse i denne sag (en anbringelse den 24. november 2001). Jeg lægger, som tidligere nævnt, til grund at den foreløbige anbringelse reelt er en endelig anbringelse.

I ingen af de 13 tilfælde foregik de to første tilsyn ved personligt fremmøde. I 4 tilfælde foregik det første tilsyn ved personligt fremmøde (i 2 af tilfældene noteret som skærpede tilsyn som kun kan være ved fremmøde), mens det andet tilsyn var elektronisk.

Hvis den forståelse af reglerne som jeg har givet udtryk for i forbindelse med min inspektion af detentionen i Slagelse, er rigtig, er kundgørelsen ikke overholdt i nogen af de 13 tilfælde hvilket er beklageligt.

Hvis tilsyn forud for lægeundersøgelse/endelig detentionsanbringelse og lægeundersøgelse medregnes, er de to første tilsyn i (de netop nævnte) 4 af de i alt 13 tilfælde udført ved personligt fremmøde, i alle tilfælde som lægetilsyn ved første tilsyn. (Næste tilsyn er i alle tilfælde elektronisk). I yderligere 2 tilfælde blev det første tilsyn – et lægetilsyn – udført ved personligt fremmøde, og i yderligere 2 tilfælde blev det andet tilsyn – et lægetilsyn – udført ved personligt fremmøde. I de sidste 5 tilfælde var begge de to første tilsyn elektroniske.

Under alle omstændigheder har der således kun i 4 ud af de 13 tilfælde været tilsyn ved personligt fremmøde de første to gange.

Jeg går ud fra at politimesteren vil indskærpe pligten til personligt fremmøde de første to gange der udføres tilsyn med den detentionsanbragte.

Rubrikkerne til notering af bemærkninger er udfyldt i flere, men dog langt fra alle, tilfælde, oftest blot ved angivelse af at den pågældende sov, eller at der intet var at bemærke, ligesom oplysninger om toiletbesøg er noteret.

Efter kundgørelsens § 18, stk. 6, kan der i politikredsene fastsættes lokale bestemmelser om tilsynets forløb. Sådanne bestemmelser må dog ikke være lempeligere end kundgørelsens regler.

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse om der er fastsat sådanne lokale bestemmelser, og i givet fald sende mig en kopi heraf.

2.6. Løsladelsestidspunktet

Efter kundgørelsens § 20 skal tidspunktet for løsladelsen fremgå af detentionsrapporten og af POLSAS.

Løsladelsestidspunktet er noteret i detentionsrapporten i alle tilfælde, bortset fra det tilfælde hvor det i rubrikken hertil er anført at der ikke skete løsladelse, men overførsel til kriminalpolitiet.

(Jeg har ikke modtaget udskrifter fra POLSAS, men jeg går ud fra at løsladelsestidspunktet i alle tilfælde (tillige) er angivet heri).

2.7. Vejledning om klageadgang mv.

Efter § 21, stk. 1, i kundgørelsen skal den tilbageholdte efter udtagelse af detentionen vejledes om adgangen til at klage til Justitsministeriet over detentionsanbringelsen, om muligheden for at få en skriftlig begrundelse for anbringelsen og

om muligheden for alkoholafvænning og -behandling. Vejledning skal ske ved udlevering af Rigspolitechefens pjece ”Hvor går du hen, når du går ud?” – som er udsendt i en ny revideret udgave i forbindelse med ikrafttrædelsen af den nye kundgørelse – eller en lokalt udarbejdet pjece/blanket der indeholder de nævnte oplysninger.

Særlige forhold kan dog gøre at vejledning i et konkret tilfælde helt eller delvist kan undlades. Jeg sigter her til tilfælde hvor den pågældende ved tidligere lejligheder har modtaget vejledning, og til tilfælde hvor den detentionsanbragte udviser direkte modvilje mod at blive vejledt – eventuelt ved ikke at ville tage imod en pjece om alkoholafvænning og -behandling.

Efter kundgørelsens § 21, stk. 2, skal det i detentionsrapporten anføres at pågældende er vejledt i overensstemmelse med stk. 1 ved udlevering af pjece/blanket. Detentionsrapporten indeholder i overensstemmelse hermed en rubrik til angivelse af hvem der har udleveret pjece/blanket til den tilbageholdte. Denne rubrik er kun udfyldt i 2 tilfælde – med et minus, dvs. at pjecen ikke er udleveret.

Jeg anmoder politimesteren om – hvis det er muligt – at oplyse årsagen til at pjecen ikke er udleveret i de 2 tilfælde.

På grund af manglende notat i de øvrige tilfælde er det ikke muligt at efterprøve om der er sket vejledning efter § 21, stk. 1, i disse tilfælde.

Det er beklageligt at der kun i 2 tilfælde er notat i rubrikken om vejledning efter kundgørelsens § 21, stk. 1, jf. kundgørelsens § 21, stk. 2. Jeg henstiller også på dette punkt til politimesteren at indskærpe notatpligten, og jeg beder om underretning om hvad der sker i den anledning.

Som omtalt under pkt. 1 lå der på visitationsskranken et oplag af Rigspolitechefens vejledning om alkoholafvænning og -behandling (”Hvor går du hen, når du

går ud?”) i den nyeste udgave. Derfor, og da der nu er pligt til at udlevere denne vejledning – som ud over vejledning om alkoholafvænning og -behandling indeholder klagevejledning mv. – går jeg ud fra at den er tilbudt i de konkrete sager som er omfattet af min undersøgelse.

3. Opfølgning

Jeg beder om at politimesterens udtalelser mv. tilbagesendes gennem Justitsministeriet således at ministeriet kan komme med bemærkninger hertil.

4. Underretning

Denne rapport sendes til Politimesteren i Sønderborg, Justitsministeriet, Rigspolitchefen og Folketingets Retsudvalg.